

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Nautæ, Naves.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

ſingularibus præventus beneficiis, qui meretrici cor ſuum dedit. Cor tuum teſte Greg. ſemper molit aliquid ſive farfur ſive triticum. Si ſapis, occupa illud in molendo aliquid boni. In Scotia uſque modo molendina eſſe dicitur S. Fridiani dicta, quæ furto ablatas fruges non molit. Utinam ipſi Molitores non furentur, *Conterebam molas iniqui.* Job. 29. Hoc eſt, contrivi potentiam, avaritiam impii, qui potentiâ & libidine habendi in tranſverſum actus imbecilles conterit. Et propriè officium eſt Domini territorialis tales conterere. *Due molentes in mola una, una aſſumetur, & una relinquetur.* O quàm terribile eſt cogitatu, ut ſapiùs in hoc Vade mecum inculcavi, quòd ex eadem profeſſione, eadem domo, familia, &c. unus ſit damnandus, alter ſalvandus, Quale divortium pro tota retro æternitate?

Nauta, Naves.

TImuerunt Nauta, & clamaverunt viri ad Deum ſuum [quòd naturæ inditum ſit Deum verum dari, apparet in omni homine etiam gentili in ſuprema neceſſitate manus ad cælum tendente] *miserunt vasa, que erant in navi in mare, ut alleviaretur ab eis* (ſic uſurarii omneſque, qui illicitis artibus acquirunt, aut de cætero poſſident bona non ſua, ſi ſalvari velint, hiſ ſe ſpoliare debent) *& accieſſit ad eum* (Jonam) *Gubernator, & dixit ei: Surge, invoca Deum tuum. Miserunt ſortes, & cecidit*
Q 2 *ſors*

sors super fonam. Indica nobis, cujus causâ malum istud sit nobis. Quod est opus tuum? quæ terra tua? & quò vadis? vel ex quo populo tu es? quid faciemus tibi? & cessabit mare à nobis. S. Chrylost. acutè & energeticè describit, & miratur ordinatum hunc procedendi modum, præsentiamque spiritus hominum grossorum, gentilium, nautarum, & in summis quidem angustiis constitutorum, ubi mare ibat, & intumescibat. Et queritur, à politis Christianis sic non procedi in judiciis. Adde ego, quòd phlegma simile etiam sæpè non ostendatur in disputationibus, capitulis, congregationibus, & quidem à viris in nullo periculo intumescens oceani constitutis, imò in secura ac commoda sede confidentibus à doctrina & virtute celebribus.

Alieviabant navim jactantes triticum in mare.
 Act. 27. Si post tot superata pericula etiam ipsa, quæ Mercator negotiatus est, projiciuntur in mare ad salvandam vitam temporalem. Quid tu facies? ut appellas ad littus felicitis æternitatis? Dies mei præterierunt quasi naves poma portantes, sicut aquila volans ad escam. Job. 9. Naves cum magna sint, & à ventis validis minentur, circumferantur à modico gubernaculo, ubi impetus dirigentis voluerit. Omnis natura bestiarum, & volucrum, & serpentium domantur. Linguam autem nullus hominum domare potest. Inquietum malum, plena veneno mortifero. Jacob. 3. Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis. Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia ejus in profundo. Pl. 100. Urinatores

res hoc maximè in profundo maris vident ; & pro spe exigui lucri se tot periculis in profundo maris exponunt. Quid tu pro cælo ? tu tibi fingis omnis generis monstra in via perfectionis, & isti te ipsâ omnis generis monstra & animalia (quia non est species belluarum in terris, quorum species non sit in mari æquè si non terribilior) contemnunt alicujus, ut jam dixi, lucri temporalis gratia. *Motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus. Quid timidi estis modicæ fidei ? imperavit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Matth. 8.* JESUS videtur dormire, quando permittit varia contra Ecclesiam suam. Sed quia Sponsa est pretioso suo sanguine empta ; crede mihi semper, verificabitur contra Ecclesiæ hostes illud Pontificis ad Imperatorem :

*Niteris in cassum navim subvertere Petri,
Fluctuat : ast nunquam mergitur ista ratis.*

Auriga, Currus.

ECce currus igneus & equi ignei dividerunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in calum. Eliseus autem videbat, & clamabat : Pater mi, Pater mi currus Israel & auriga ejus. L. 4. Reg. c. 2. Utinam talem & tu currum & aurigam habeas. Quanta differentia inter Angelum bonum & malum avehentes animas in orbem alterum. Sed Elias vivus translatus est, & vivet usque dum cum Henoch [v. c. 5. Gen.] occidatur Jerosolymæ ab Anti-christo, & post triduum